

OZVĚNY

ONDŘEJOVA , TŘEMBLAT A TURKOVIC

Číslo 5, prosinec 2008

Vydává obec Ondřejov

PŮJDEM SPOLU ...

Mám spolužačku, která svůj profesionální život věnovala jaderné fyzice. Při setkání po mnoha letech od maturity jsme se domluvily, že bydlíme šest kilometrů od sebe. A jaké bylo mé překvapení, když jsem zjistila, že tato blondřatá vědkyně hraje v orchestru, který každoročně uvádí v Ondřejově a širokém okolí Rybovu vánoční mši. Hraje, protože má ráda hudbu, protože chce udělat radost ostatním. Hraje snad i proto, že hledá protiváhu ke studenému rozumu vědy.

V lidském světě je to už tak zařízeno, že se musíme perně starat o střechu nad hlavou, o jídlo, teplo, o mláďata, a na to vše vydělávat peníze. Je už to tak, že chceme stále víc a víc a na peníze přepočítáváme všechno. Říká se tomu civilizace. Ale z této matematiky nějak uniká důstojný a povznášející pocit, který vzniká, když uděláme něco pro radost jiným. Jen tak, bez nároků na odměnu. Je to důstojný a povznášející pocit, když se na chvíli staneme tím, kdo naslouchá druhému člověku. Kdo podá ruku. Pomůže s kočárkem do autobusu. Kdo soustředěně naslouchá kodrcavé četbě dítěte a pochválí je. Kdo poděkuje či pozdraví. Kdo vnímá lidi kolem sebe, je s nimi, jde s nimi a s jistou pokorou dýchá stejný vzduch.

Půjdeme spolu nejen do Betléma, ale i hodiny, dny a měsíce příštího roku. Budeme se potkávat v obchodě, v čekárně u lékaře, v hasičské zbrojnici, na zastávce. Mohou to být setkání mrazivá, lhostejná, nebo proteplená sounáležitostí. Jsou to jen okamžiky, řeknete. Ale z okamžiků je složeno celé naše bytí. Máme je ve svých rukou, ovlivňujeme je vlastní vůlí. Ano, v naší moci je udělat svět báječným místem k narození, jak praví básník. A když ne celý svět, tak aspoň tu část, kam dohlédneme.

Takže zatímco se nad silnicí mezi Třemblaty a Struhařovem tvoří jiskřivě bílé sněhové stříšky, pospíchá Anita se svými kolegy muzikanty do zkušebny, aby pro nás připravili náruč tónů, plných míru a lásky. Co však my ostatní, kteří neumíme hrát na housle? Ptejme se sami sebe. A dopřejme si radost z drobných dobrých skutků

Jana Pohanková

Krásné Vánoce

a šťastný

nový rok

přejeme

naším občanům

a všem lidem

dobré vůle

CO SE DĚJE V OBCI

Jak hospodaříme. K 7. prosinci máme na účtech 8 056 299 Kč. Pro srovnání, je to o 1 561 040 Kč víc než před dvěma lety, na počátku roku 2007 (prakticky na počátku tohoto volebního období), kdy jsme měli na účtech 6 495 259 Kč. Ovšem další 3 809 000 Kč jsme letos vložili do koupě pozemku pro školu v ulici Pod Hřištěm, takže dá se říct, že jsme za dva roky naspořili přibližně 5 milionů a 370 tisíc korun.

Když přemýšlím o ekonomické krizi, která dnes obchází svět a nám se asi taky nevyhne, říkám si, že její příčinou je především život na dluh. V Americe, kde krize začala, si skoro nikdo nic nekoupí za hotové - dům je na hypotéku, auto na dluh, a nakonec i potraviny a oblečení se kupuje na kreditku, tedy zase na dluh. Bohužel, tento způsob hospodaření se šíří i k nám a nejedna rodina, která si půjčila třeba na dovolenou nebo na Ježíška, má dnes na krku exekutora. Nakupování za půjčené sice zrychluje obrátky ekonomiky, víc se vyrobí i prodá, HDP roste, ale - jak ukazuje právě dnešní krize - takový růst je riskantní, tedy nezdravý. Jsem rád, že obec hospodaří, jako dřív hospodařili správní sedláci: zbytečně neprodává pozemky (za dva roky jsme prodali pouze 93 m²), spíš je kupuje (koupili jsme celkem 4 221 m²), šetří peníze, myslí na budoucnost a půjčuje si, jen když je to na potřebné investice.

Doprava do Prahy. Jet autobusem do Prahy ve špičce je prostě děs, zpoždění je běžně půlhodina, někdy ale i hodina. Řekl bych, že je to typická ukázka špatného územního plánování: nechat zastavět obrovské plochy rodinnými domy, a přitom se nestarat o to, bude-li stačit infrastruktura (silnice, školy, školky, vodovod, kanalizace apod.). Domy se staví dál, silnice ne, takže to hodinové zpoždění bude za chvíli úplně běžné.

Jediný způsob, jak se dostat do Prahy slušně, je po železnici. Proto je dobře, že vlaky mezi Stránčicemi a Prahou budou ve špičce jezdit po čtvrt hodině (některé pojedou dál až do Vysočan) a mimo špičku po půlhodině. Zato špatná zpráva je, že autobusy z Ondřejova do Stránčic jezdí po dvou hodinách. Nejhorší je dvouhodinová mezera ve špičce mezi sedmou a devátou hodinou. I když jsme tyto i další chyby v jízdních řádech chtěli napravit, s Ropidem není rozumná řeč.

Řada lidí dojíždí do Prahy autobusem přes Uhřetěves a ti budou asi nemile překvapeni, že jim Ropid přesunul konečnou z Depa Hostivař na Háje. Zastupitelstvo proti tomu přijalo usnesení, které jsme Ropidu poslali, podobně i řada jiných obcí se proti tomu postavila, spousta lidí podepsala petici "za Hostivař", ale zase si Ropid dělá, co chce. Důvodem přesunu konečné stanice má být to, aby se autobusy vyhnuly přetížené silnici z Uhřetěvesi do Hostivaře. Ovšem kdo jezdí, ten ví, že zpoždění se nabere při průjezdu Uhřetěvesi, a tou musí jet autobus na Háje tak jako tak.

Oslovil jsem proto nedávno starosty okolních obcí s návrhem, abychom postupovali jednotně a vynutili si u Ropidu to, co naši občané opravdu potřebují a chtějí - aby si prostě Ropid nedělal jen to, co chce sám. Doufám, že se nám to podaří, vždyť řadu linek platíme z obecních rozpočtů. Chceme, aby Ropid měl čas udělat jízdní řád podle našich připomínek při následujícím termínu změny jízdních řádů na jaře. Proto se sejdeme už začátkem ledna v Říčanech. Zatím se ale musíme od 14. prosince smířit s konečnou v Hájích a s děravým jízdním řádem. Všechny nové jízdní řády a další informace jsem dal na obecní web (rubrika Užitečné informace -> Jízdní řády).

Stavba vodovodu do naší obce začala. Jak jsem psal minule, svazek obcí Region Jih, který buduje vodovodní přívaděč i do naší obce, vypsál výběrové řízení na provozovatele vodovodu, který by měl přinést nějaký vlastní kapitál. Bohužel jeden z uchazečů udělal

vážnou formální chybu, pro kterou bylo nutno celé řízení zrušit a vypsát nové. I přes tento vážný problém s financováním jsme na představenstvu svazku obcí Region Jih rozhodli, že se začne se stavbou další etapy vodovodu, takže v tuto chvíli se už opravdu staví. V roce 2009 se na části trasy bude stavět i u nás, ale celý vodovodní přívaděč bude hotový a zkolaudovaný až v r. 2010 - nenastanou-li nečekané problémy.

V nejbližší době budeme proto organizovat projektování vodovodních přípojek. To znamená: majitelé nemovitostí můžou podepsat smlouvu, podle které jim obec zajistí za částku 2400 Kč projekt vodovodní přípojky a potřebné povolení od stavebního úřadu. Až dojde stavba do naší obce, můžou se tito majitelé hned připojit. Udělat si přípojku není sice povinné, ale kdo si ji neudělá při stavbě vodovodu, když bude silnice rozkopaná, ten si ji už později neudělá, nebo jen s hodně vysokými náklady, protože po zasypání a vyasfaltování silnice mu Správa a údržba silnic další kopání nepovolí. Jako první se můžou připojit k vodovodu domy podél trasy přívaděče, tedy v Třemblatech na trase Struhařov-Zvánovice, v Ondřejově na trase Fričova-Pražská-Turkovičká a Fričova-Pražská-náměstí-Choceradská-Luční a v Turkovicích na trase Ondřejov-Lensedly.

Teď ještě informace o cenách. Vodovodní přípojka včetně vodoměrné šachty může stát okolo 20 000 Kč, ale to je jen přibližná a průměrná cena, záleží samozřejmě na délce potrubí i na tvrdosti horniny. Průměrná cena pitné vody bývá okolo 30 korun za m³. Budeme se snažit, aby vodné nebylo moc vysoké, ale asi nebude možné ho ani dotovat z obecního rozpočtu, protože budeme muset budovat vodovodní i kanalizační řady a peněz nebudeme mít nazbyt.

Odbahnění rybníka. Podali jsme žádost o dotaci přibližně 2 mil. Kč na odbahnění a revitalizaci rybníka u areálu ZD. Snad se na mě nebudete zlobit, když si tady postesknou na nekonečnou byrokracii, která je s tím spojená. Potřebovali jsme nejen rozbor bahna (to chápu) a ohlášení stavebních prací, ale taky biologický posudek, rozhodnutí o souhlasu se zásahem do významného krajinného prvku, výjimku z nakládání s chráněným druhem živočichů - skokanem zeleným (tu vydává Správa chráněné krajinné oblasti Blaník v Louňovicích pod Blaníkem), potom stejnou výjimku z nakládání s ropuchou obecnou (a tu už vydává krajský úřad v Praze), museli jsme mít další potvrzení z krajského úřadu, že proti odbahnění nemají námítky, pak ještě jedno potvrzení, že to jejich původní potvrzení stále platí (to si nedělám srandu!), souhlas s uložením bahna na pole, asi 7 čestných prohlášení, spoustu ekonomických dokladů, pak jsem musel psát sám sobě potvrzení, že obecní úřad povoluje obci pokácet ten bídný porost, který na hrázi roste, a kromě toho ještě i prohlášení o likvidaci dřevní hmoty - že dřevo spálíme. To prosím proto, že kdybychom těch pár pokácených olší a další chroští na místě nespálili, museli bychom ho nechat (za pár tisíc) "odborně ocenit" a o částku, která by z tohoto znaleckého posudku vyšla, bychom dostali menší dotaci. Opět si nedělám srandu!

Tak tohle má být ten "štíhlý a efektivní stát", který nám každá strana před každými volbami už 15 let slibuje. No co byste jim řekli? A to přitom musím uznat, že zatím snad všichni úředníci, s kterými o tom jednám, se mi snažili maximálně vyjít vstříc, často sháním doklady na poslední chvíli a oni opravdu vyhoví, jsou slušní, zdvořilí a snaží se pomoci. Nezlobím se na úředníky na těch "malých" úřadech, kteří musí konat svou povinnost, zlobím se na ty, kteří ten nesmyslný byrokratický systém vymysleli a kteří sedí na ministerstvech a v politických funkcích.

Rozšíření školky. Skoro stejný počet papírů jsme potřebovali k žádosti o rozšíření kapacity školky o 2 místa. Jak už jsem psal, víc místa pro děti jsme získali probouráním stěny mezi stávající

hernou a vestibulem. Tím se herna zvětšila o přibližně 16 m². Stavební úprava je už zkolaudovaná a těšíme se, až se v nové velké herně bude konat vánoční besídka. A mimochodem, slučování školky se školou, o kterém jsem už psal minule, je taky pěkné papírování; jsem rád, že mi s ním pomáhá pan ředitel.

Zadání změny č. 1 územního plánu bylo schváleno zastupitelstvem. Zadání si můžete prohlédnout na internetu nebo na obecním úřadě. Teď se podle zadání začne dělat návrh, který by měl být schválen v příštím roce.

Pojmenování ulic v Třemblatech. Návrh uveřejněný v minulém čísle Osvěny byl schválen jen se třemi malými změnami: 1) místo ulice Na Hrázi je Ke Hrázi, 2) obecní cestu, která vede od požární nádrže okolo Bukovských a skalky k Myšlinské ulici, jsme nazvali Ke Skalce, 3) zrušili jsme ulici K Letišti, protože tam podle katastru není žádná komunikace; celá osada v těch místech bude mít adresu Lipská. Mapa s definitivními názvy ulic je na str. 5.

Výsledek voleb v Ondřejově. Při volbách do zastupitelstva kraje dostala v naší obci nejvíc hlasů strana Nezávislí starostové pro kraj (165 hlasů, to je skoro 35 %), na druhém místě ODS (157 hlasů), na třetím ČSSD (74 hlasů) a na čtvrtém KSČM (33 hlasů). Děkuji všem, kteří nezávislým starostům dali svůj hlas. Do zastupitelstva kraje se dostali čtyři naši kandidáti: starosta Vlašimi Luděk Jeništa, starosta Kralup Petr Holeček, starostka Chýně Věra Kovářová a starosta Neratovic Miroslav Lid. Zájmy menších obcí bude hájit hlavně Věra Kovářová - obec Chýně je velká přibližně jako Ondřejov a má s námi mnoho společných problémů. Budeme snažit ovlivňovat krajskou politiku rozumným směrem. V nejbližší době před sebou vidíme jeden konkrétní úkol: prosazovat takové změny ve správě a financování silnic, aby středoečeské silnice nebyly nejhorší v republice. Nic neslibuji, ale pokusíme se.

Balastní vody. Vždycky, když zaprší, přitéká do obecních čističek odpadních vod v Ondřejově i v Třemblatech spousta dešťové vody. Tím se ředí splašky v nádrži a účinnost čištění je podstatně snížena. Prosim prohlédněte své domy, jestli vám svod z okapu nevede do obecní kanalizace. Upozorňuji, že majitel nemovitosti, který by takto likvidoval dešťové vody ze své střechy, může dostat i citelnou pokutu.

Informace o úřední době na obecním úřadě. Z provozních důvodů bude úřad uzavřen od pondělí 29. do středy 31. prosince.

Nepořádek v obci a okolí. Dostal jsem k uveřejnění dva malé články od lidí, kterým není lhostejné, jak naše obec vypadá. To, co popisují, je smutné, a bohužel pravdivé. Myslím, že každý z nás se s podobnými jevy setkal. Prosim můžete-li, působte na děti i dospělé ve svém okolí, aby u nás bylo čisto. A chtěl bych při této příležitosti ještě jednou poděkovat myslivcům, kteří ve svém volném čase a zdarma odklízejí podobné "dárečky", a tím udržují naše krásné lesy v čistotě.

Martin Macháček

Poplatek za odpad je možno platit od 12. ledna v úřední dny. Můžete přijít už od 7 hodin ráno. Poplatek je stále stejný jako v minulých letech, tedy 500 Kč na osobu a rok u trvale hlášených a 500 korun za nemovitost pro ty, kteří trvale hlášení nejsou. Tato částka však ani zdaleka nepokryje náklady, které obec s likvidací odpadu má. Za vyvážení jedné popelnice o objemu 120 litrů zaplatíme skoro 1900 Kč. Proto je omezen počet popelnic, na které dostanete známky. Jedna rodina do tří členů může dostat jen jednu známku na popelnici 120 litrů, až od 4 členů výše může dostat buď jednu známku na popelnici 240 litrů nebo dvě známky na popelnice 120litrové. Poplatník dostane po zaplacení známku, kterou na popelnici musí mít nalepenou do konce března, jinak ji svozová firma nevyveze.

Žijí mezi námi...

Každé jaro, vždy kolem Velikonoc, uklízejí myslivci z Honebního společenstva Ondřejov-Zvánovice příkopy a přilehlé části lesa okolo silnic v katastru obcí Ondřejov, Zvánovice a Třemblaty. Jedná se o činnost již známou a veřejností i kladně hodnocenou. O to více nás mrzí, že někteří spoluobčané si naši práci vykládají po svém, čisté okolí si rychle upraví ke své spokojenosti a zdárně odhazují odpadky opět do přírody.

Vím, že část odpadků je dílem motoristů, pro které je snazší otevřít okénko a odhodit PET láhev či kelímeček od kávy než dovézt je do popelnice nebo domů do koše. Naprostým výrazem tupé lidské ignorance vůči životnímu prostředí pak je vytváření černých skládek a zbavování se všeho nepotřebného tím, že to prostě vyveze do lesa.

A proto Vám předkládám k nahlédnutí jednu z několika fotografií takové hromady nepořádku. Nachází se jen pár desítek metrů za hlavačovskou křižovatkou, uprostřed lesa, v místě běžným autem dost těžko dostupným. A přesto se zde objevila tato „hromádka“ obsahující vše, co se doma nehodí. Úsudek ať si udělá každý sám, mně se to určitě nelíbí!

Vím, že si zase pár myslivců udělá čas a ten nepořádek uklidí, ale proč!? Za koho? Jak asi vypadá dům a okolí člověka s takovýmto přístupem k ostatním?

Naše lesy se díky občanské výstavbě i rozrůstání Prahy stávají pomalu ale jistě spíše příměstskými lesy. Proto si musíme do budoucna tvrdě chránit každý strom, keř, louku, každý kousek volné a neznečištěné přírody. Odpočívat a kochat se pohledem na takto „ozdobený“ les není žádný zážitek. A ty, kteří se takto chovají, je potřeba tvrdě a nekompromisně postihovat a trestat.

Alespoň si prohlédněte tu fotku a zamyslete se. Stojí to za to! Pro budoucnost.

Jan Hejkl

Vážení spoluobčané,

jsem už dlouhé roky v důchodu, a proto chodím pravidelně na odpolední procházky celou obcí Ondřejov a okolím. Nenechává mě v klidu nepořádek na cestách, v trávnících i v lese. Okolo Horky nacházím láhve od limonád, papírky od bonbónů, sušenek a jiných sladkostí. A nejen tam.

Vaše děti doma také zahazují odpadky od těchto dobrot pod stůl, do kouta v kuchyni nebo v obýváku? Vysvětlete prosím svým dětem, že bychom se všichni měli chovat venku před domem a v ulicích tak, jako doma. Vždyť jsou všude odpadkové koše a kontejnery!

Korunou všeho bylo, když jsem v autobusové zastávce uviděla nadělanou hromadu. To asi neudělaly děti, ale někdo z dospělých. Myslíme si, že jsme kulturní národ, ovšem nevypadá to tak. To mi opravdu vadí. A tak jsem se o to s vámi musela podělit.

Jitka Staňková

JAK SE V ONDŘEJOVĚ OBCHODOVALO

Nedávno jsem si povídala s panem starostou o tom, jak to u nás vypadá, co se teď musí udělat, aby se tu dobře žilo i za dvacet let, a od toho byl už jenom krůček ke vzpomínkám, jak vypadal Ondřejov dříve. Došlo mi, že už pamatuji věci od poloviny minulého století a že většina lidí považuje za pohádky z dob minulých to, co pro mé vrstevníky je skoro současnost.

Byl to nápad pana starosty, abych napsala o místních obchodech do Ozvěn. Pamatuji sice hodně, ale pro jistotu jsem požádala o pomoc pana Dřízhalu, jehož vpomínky jdou ještě o generaci dále.

Všeobecně je známo, že v Ondřejově bývalo pět hospod. Dnes z nich zůstala jediná: Kyclerova, známá jako hospoda U čerta. Bývalá Vávrova hospoda je dnešní samoobsluha. Hned vedle ní bývala hospoda U Bělíků, dnes se přestavuje na penzion Pod Hvězdárnou.

Šeblova hospoda (napravo)

Šeblova hospoda byla zabrána pro JZD, později v ní bylo kino. V 80. letech byla zbourána a na jejím místě dnes stojí kulturní dům. Konečně v bývalé Hávově hospodě je dnes cukrárna. Mimochodem, v hospodě u Hávů působil řezník a hospodský Macháček a není náhoda, že se jmenoval stejně jako současný starosta - byl to jeho pradědeček.

Když se podíváme na nejdůležitější obchody s potravinami, pak to byli určitě Vodrhánkovi, později JEDNOTA. Kromě potravin se tam prodávaly i další potřeby pro domácnost. Vedoucím prodejny byl dlouhá léta pan Prokeš. Obchod zabíral jen malou rohovou místnost domu. Později byl rozšířen a byla zde prodejna textilu, pak domácí potřeby (Koloniál) a nyní už všichni znají tamní pizzerii Pietro.

Druhým hlavním obchodem v Ondřejově bylo BRATRSTVÍ v domě u Hávů, kde se zároveň s potravinami prodával i textil, obuv a galanterie. Málokdo si už pamatuje, že zboží jako mouka, cukr, nebo i bonbony vám v krámě museli navážít, takže tenkrát se nákup dost protáhl. Je zajímavé, že se dodržoval nákupní pořádek. Obyvatelé dolní a východní části Ondřejova nakupovali u Vodrhánků (Prokešů), obyvatelé západní části Ondřejova nakupovali v BRATRSTVÍ.

V 70. letech se postavila nová samoobsluha, dnes je z ní balírna koření DFA. Na místo bývalého Bratrství v domě u Hávů se pak přestěhovalo železářství, kde prodávala paní Kalibová a kde jste dostali všechno.

Další "obchůdky" v Ondřejově si už pamatuji jen matně. Například v krámku u Vrtišků v Choceradské ulici se dal koupit i alkohol "na stojáka". Sejkovi prodávali tam, kde je dnes firma PROOKNA. Mašek měl krámeček v Palmově domě (dnešní

U Vrtišků

drogerii), ale jen v nejmenší, pravé části domu. Procházkům patřil obchod vedle školky. Všechno to byly koloniály, kde se dalo koupit cokoli, u Mašků pak navíc materiál pro místní řemeslníky, petrolej i benzin. Neobvyklý způsob obchodu vedly už po první válce "košařky" Řejhová a Konrádová: vlakem jezdily na venkov nakupovat levné potraviny (do košů) a ty pak dál prodávaly do Prahy. Pan Dřízhal pamatuje, že k vlaku do Chocerad jezdil Řejha s vozíkem taženým psy.

Řezníci byli dva: Šebl (současný řezník je z jejich rodu) a Mareček (později Páris). Šeblovi měli krám o dva domy dál od náměstí než dnes, Mareček naproti, kde dnes bydlí Křečkovi. Šeblovi měli lednici (s pravým ledem z rybníků), proto jejich maso bylo lepší.

Boty jste mohli koupit nebo si dát ušít či opravit u Šenychů. Filiálku Bati měli Švejdovi v domě proti škole - dnes je tam penzion, ale předtím potraviny Emilky Tesaříkové, mandl paní Kratochvílové, železářství s paní Krejčíkovou a ještě dříve cukrárna u Vojtů.

Kam pro housky nebo chleba? Ke Kölblům (proti škole) nebo ke Kyclerům (dnes Kratochvílovi u "Ondřeje"). Oba pekaři výborné pečivo nejen prodávali, ale i pekli a pan Kölbl ho dokonce s koňmi rozvážel do okolních vsí

Nesmím zapomenout ani na drogerii paní Václavíkové v domě u Bohatů a galanterii a textil u Švandů (dnes tam bydlí Blanka Kyclerová), dále obchod u Janoušků (na náměstí vedle Šafrů čp. 21, po druhé světové válce už jenom trafika). u Tlamichů (dnes veterina) a u Vávřů pod "Krásnou vyhlídkou", kde šil šaty i pan Kalaš, ale zboží se dodávalo do Prahy.

Shrneme-li to, obchodů, hospod i řemeslníků bylo v Ondřejově hodně, ale nesmíme zapomenout, že kromě obchodů měli všichni i hospodářství, mnohdy nemalá, a na tržbách nebyli životně závislí.

Jaroslava Kozáková

Vlevo hospody u Kyclerů a u Vávřů, vpravo krámeček u Sejků